

Културен центар

Арт ИНСТИТУТ

сезона 2009/2010

Биографија на Арт И.Н.С.Т.И.Т.У.Т.

Арт ИНСТИТУТ е уметничка група формирана во Скопје, август 2009 година, најпрво како неформална група, а од февруари 2010 година го продолжи своето дејствување како официјално здружение на граѓани Арт И.Н.С.Т.И.Т.У.Т. (Иновативна, Научна, Студија на Трудот, Идеализмот и Трансцеденталноста на Уметноста и Творештвото). Целта на оваа организација е да ја подигне свеста на пошироката јавност во однос на современата уметност и интеркултурниот дијалог, со помош на огромната моќ на уметноста преку нејзините сретства, ненасилно да ги менуваат нештата во нашето општество во позитивна насока. Арт ИНСТИТУТ, со својот ентузијазам, заборавените и долго неупотребувани простории на геолошкиот институт во Скопје, ги пренамени и ги претвори во еден од најзначајните културни центри во градот. Културните настани кои Арт ИНСТИТУТ ги реализираше во своите простории, благодарение на современиот пристап и свежите идеи, привлекоа изненадувачки голем број на публика, а не изостанаа и медиумите и позитивните критики. Серијата на проекти кои Арт ИНСТИТУТ ги реализираше започна со перформансот „ Let’s fuck them with purple ”, со кој културниот центар беше свечено отворен во септември 2009 година, за во наредните месеци да следуваат голем број на самостојни и групни изложби, перформанси и креативни работилници меѓу кои: „Обид 0”, „Let’s fuck them with purple - remix”, „Феноменот на играта во метафоричноста на сликата”, „Алтернативни заедници”, „Идентитет на делото-Автор”, „Минато идно, навраќање”, „Hairprints”, „Врти-сучи”, „Сон”, „ИНТЕР-АРТ-ИНТЕР-АКТ”, „Купус парти”, „Coloring the City”, „Уметни уметци уметнати од уметници кои умеат да уметникуваат”, „Љубовта е како порција свежо пржени шампињони и смрт”, „Свод од сонце – под од кристали”, „Вајстина Уметност”, „Опсерваторија на сонувачите”, „Разбудена бунтовност”, „Визуелноста на просторноста на квантумот”, „Outside the box”, „No borders”, „4 состојки за совршен уметник”, „Walking Lilith” и „5 Состојки за совршен уметник”. Арт ИНСТИТУТ во период на своето дејствување има остварено соработки и со невладините организации Д2 и Конструктор и неформалните групи Фрик Банда, 5 на куб(п), Mainstream Art Photography, Танго Банда и др.

Членови на Арт ИНСТИТУТ

Уметничката група Арт ИНСТИТУТ има деветнаесет членови и тоа: Ана Ивановска, Ангел Миов, Благоја Блажевски, Благојче Наумоски, Борче Богоевски, Весна Велеска, Горан Боев, Далибор Тренчевски, Даниел Петровски, Зорица Зафировска, Игор Китановски, Кристина Хаџиева, Маја Кировска, Марија Сотировска, Марко Георгиевски, Никола Радуловиќ, Татјана Ристевска, Урош Вељковиќ и Христинаноа Зафировска, кои иако се млади уметници имаат стекната богато искуство, преку својата активна работа на полето на уметноста и реализацијата на многубројни самостојни и групни проекти во изминатите години.

Септември, 2009

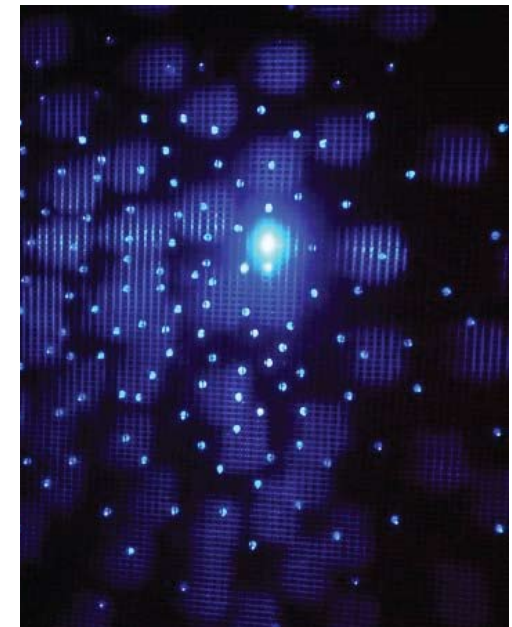
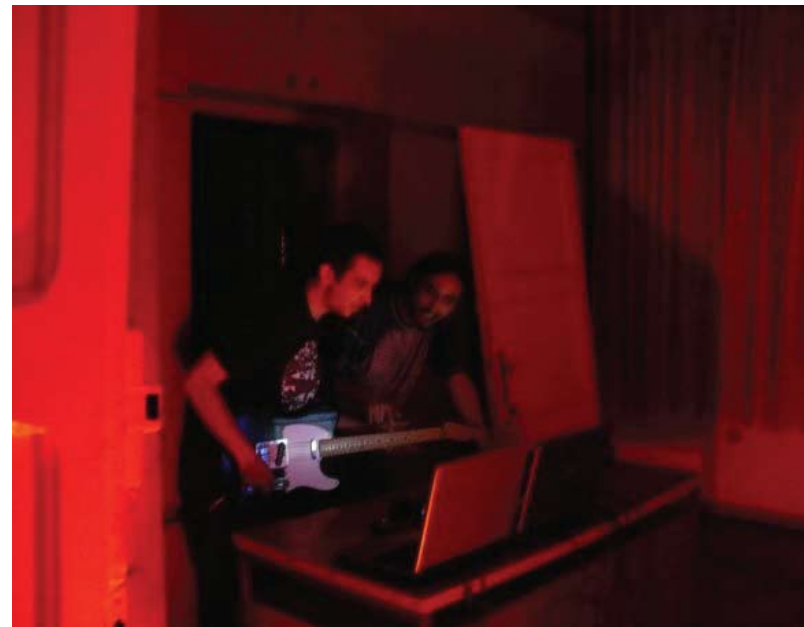
LET'S FUCK THEM WITH PURPLE, аудио-визуелен перформанс, уметничка група Арт ИНСТИТУТ

"Let's fuck them with purple" не зборува за проблемот со правата на малцинствата, не зборува за зависноста на современиот човек од современите технологии, не го обработува проблемот на неинтегрираноста на поединецот во современото општество, не се занимава со конфликтот од 2001, не се интересира за долгиот период на транзиција и не паѓа во несвест поради падот на визната бариера.

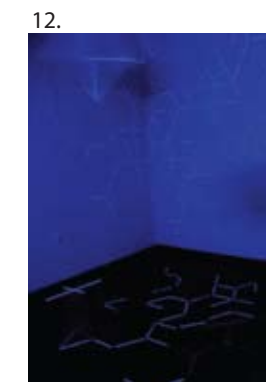
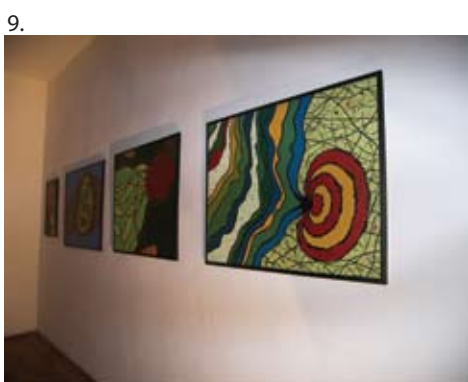
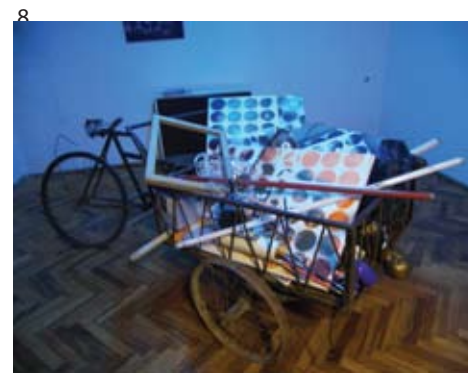
Како би го опишале???

Па најверојатно како апстрактно-експресивен аудио-визуелен перформанс.

Арт ИНСТИТУТ

ОБИД 0, групна изложба на уметничката група Арт ИНСТИТУТ. Учесници: 1. Никола Радуловиќ; 2. Зорица Зафировска; 3. Борче Богоевски; 4. Ивана Радуловиќ; 5. Марија Сотировска; 6. Игор Китанов; 7. Марко Георгиевски и Горан Б; 8. Ангел Миов; 9. Христина Зафировска; 10. Ана Ивановска; 11. Кристина Хаџиева и Д; 12. Маја Кировс

Октомври, 2009

LET'S FUCK THEM WITH PURPLE- REMIX, аудио-визуелен перформанс

ФЕНОМЕНОТ НА ИГРАТА ВО МЕТАФОРИЧНОСТА НА СЛИКАТА, изложба на Горан Боев

АЛТЕРНАТИВНИ ЗАЕДНИЦИ, изложба на фотографии на Марек Хајдук и Иван Илиев, во организација на Ф.Р.И.К. банда, како дел од програмата на германските недели во Р. Македонија

На патот кон сопствената индивидуализација, некогаш криејќи се позади колективитетите, а некогаш свесно бидувајќи нивен дел, не случајно само привремено дел од нив и со неуспешни обиди случајноста да се претвори во бесконечност, создаваме или пак сосема едноставно стапуваме во мал милион заедници. Заедници во кои и во биолошка и во човечка смисла понекогаш делиме и повеќе или помалку отколку што би сакале...премногу гужва во автобусот или премалку луѓе во ноќниот клуб...љубопитни соседи или љубоморен партнер..владина или невладина организацијајавна куќа..фејсбук или мај спејс...

Социјално адаптирајќи се, забораваме на влијанието кое овие заедници го имаат врз нашиот идентитет и блискоста со другите. А единствено преку нив станува очигледна социјалната функција на јаството кое дејствува на скриен начин за да ги обедини индивидуите што си припаѓаат едни на други. Изгледа дека најзначајните приказни ни се случуваат токму во овие заедници. Во оние "нашите", без разлика каде се, чии се и кому се познати.

Ф.Р.И.К. ви ги претставува Марек Хајдук - Германија и Иван Илиев - Македонија и дел од силните емоции на овие "алтернативни уметници", уметнички образувани надвор од формалните институции, кои под влијанието на сопствените алтернативни заедници храбро работат на создавање во областа на фотографијата и дигиталниот принт.

Ф.Р.И.К. банда

Ноември, 2009

ИДЕНТИТЕТ НА ДЕЛОТО-АВТОР, инсталација во простор со видео перформанс, Ангел Миов

Делото претставува соба-ателје , инсталирана во алтернативниот галериски простор Арт ИНСТИТУТ.

Ателјето е класично, идеализирано, преубаво, со сите уметнички алатки ; штафелај, бои, празни платна, четки, рамки, визирки... Се е подготвено уметникот да започнесо свечениот чин-создавање на уметничкото дело.

Публиката нема пристап до ателјето, таа има можност само да сирне низ неколку отвори од различни агли или да гледа во мониторите на кои се прикажува видео со случка која се случила внатре.

Таму беше една балерина која се обидува да сфати како се нашла тука. Започнува со својот танц а истовремено ги истражува предметите и алатките на кои се обидува интимно да им ја пронајде нивната функција. Таа не знае дека ја има улогата на муза и дека покрај неа беа собрани Ван Гог, Дега, Рембрант, Лотрек, Дишан и Чајковски.

Ван Гог донесе столче, Чајковски направи чај, Дишан молчеше. Се собраа за да дискутираат за некои важни работи во врска со уметноста. Никој не кажа ништо, можеби не беше времето соодветно а можеби сите беа загледани во музата на апсурдит, апсурдот да се сретнат.

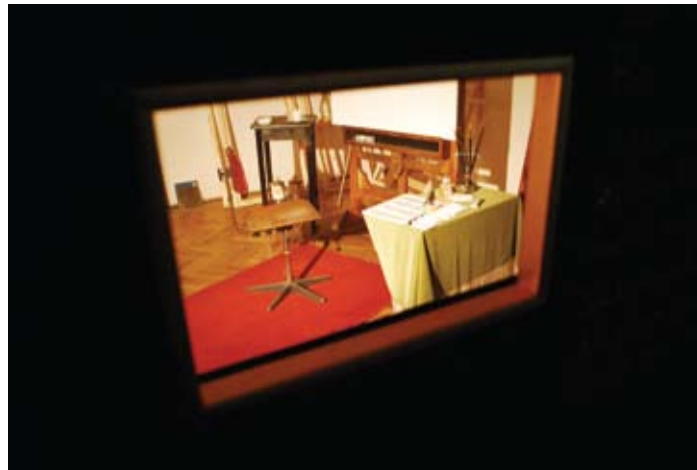
Така молчејќи и си заминаа без да кажат ништо.

Штета што ги пропуштивте, беа многу смешни...

На крај музата ја украде баретката од уметникот и ја стави на глава, потоа го украде и чадорот, со него го покри телото да не се наводени од сомнежи и неочекувано си замина.

А боите? -Боите некој друг ги украде подоцна...

Ангел Миов

ВРТИ-СУЧИ, изложба на Марко Георгиевски

Врти-сучи сите сме направени од топчиња, кои се вртат околу други топчиња, затоа у ствари се топчиња.

Топчиња... Јеееееееееееееееее!!!

Марко Георгиевски

HAIRPRINTS, инсталација, Зорица Зафировска

„Принтови од коса”, инсталација со поднаслов „130 илјади во улога на еден” (колку што постојат парови на генетски нишки кај човекот), претставува резултат на процесите на еден долгогодишен истражувачки проект.

Генетиката и генетскиот инженеринг се ресурси и суровина за експликација и реализација. Органската материја, коса, рефлектира визуелна претстава на ДНК принт. Косата е податок, содржи информација за психичката и здравствената состојба.

Зорица Зафировска

МИНАТО, ИДНО-НАВРАЌАЊЕ, инсталација, Марија Сотировска

Нашето време е фрагментарно, недовршено. Испресечено со димензии, поделби, лимити, рамки, временски сегменти во кои се обидуваме да сместиме сè. Вечноста е искршена со поделбата на линијата на времето. Пред и по. Нејзината трансцедентна идеја веќе е подзаборавена. „Минато, Идно-Навраќање“ ја враќа идејата за времето како вечно повторување. Тоа е алузија на Ничеовото учење за вечното враќање на истото, неговото видување на вечноста. Тука историјата се предочува како движење во кругови кои се повторуваат, со што смислата на животот паѓа во нив. Тоа е нова структура на времето која на минатото му дава отвореност спрема иднината, а на иднината, цврстина, реалност на минатото. Во делото-инсталација, не е заборавен ни ликовно-визуелниот аспект, слика-објектот се врти околу својата оска наспроти кружно распоредените кругови од полу-огледална површина на кои се испишани години, јадра поврзани меѓу себе на кои последователно се реди бројот-годината. Овој пат трансцедентното е заменето со боја, а окоото го гледа времето претставено низ материјал, простор и боја. Парадоксално, но вистинито. Реципиентот е повикан на интеракција со „кругот на времето“. Стоејќи помеѓу, се јавува непрекинат асветечка рефлексивност, како одраз на објектот кој се врти и самите нас. Символиката е јасна. Материјализирање на желбата за контрола врз времето. Фрагментирање на целината на вечноста во делови кои се разбирливи за логичниот ум. Токму повторувањето на тие непрекинати делови го сфаќаеме како време, дел од нашето постоење, заборавајќи на целината. По сè човечки. Конечно, кругот со бесконечен пречник е права линија.

Тони Димитров

СОН, аудио-визуелен перформанс на Кристина Хаџиева, Горан Боев, Далибор Транчевски и Мартин Јосифовски

„Сон“ е аудиовизуелен перформанс, инспириран од метафоричната слика на Горан Боев „Капење“. Перформансот „Сон“ илузијата на просторот, и третат димензија присутна на сликарското платно да ги пренесе во реален простор, а уловениот сегмент од времето кој само ни ги навестува идните и минатите настани да ги претвори во дејствие во реално време. Перформансот изразувајќи ја метафората на сликата со сретства различни од сликарските има за цел да покаже дека можат да постојат повеќе различни решенија на еден уметнички проблем. Амбиенталната атмосфера на просторот е создадена со комбинација на неговото ликовно обликување и музиката на Мартин Јосифовски.

Декември, 2009

ИНТЕР-АКТ-ИНТЕР-АРТ, групна изложба на членовите на уметничките групи Арт ИНСТИТУТ и ПЕТ на куб(п)

Ако уметноста е иманентен начин на изразување на нашето постоење, тогаш различните уметности се различни начини на изразување на тоа наше постоење. Без разлика за видот на уметноста за кој говориме, дали се тоа уметностите каде што се изразуваме преку зборот, звукот, бојата, формата, движењето итн., секаде и секогаш говориме за едно изразување, едно кажување.

Медиумот преку кој уметникот се изразува без разлика дали станува збор за слика, скулптура, инсталација итн., е тој кој ни ја овозможува достапноста на идејата на уметникот, затоа што само тогаш и само така таа идеја на уметникот ние ја восприемаме како „определена идеја“, и само така нам ни станува достапно уметничкото дело.

Она што нè воодушевува, она што нè радува, она што нè инспирира, она што не трогнува, она што „нè движи“, она што не обеспокојува..., не мора и не може секогаш да биде изразено преку конкретни форми, преку реалистички облици, затоа што сеето она што нè воодушевува, она што нè вознемирува..., не е така јасно омеѓено во нашиот живот. И токму тука уметноста ни излегува во пресрет, таа ни овозможува и нецелосно осознаеното, преку уметничкото создавање да го осознаеме. Затоа што не може сè да се искаже со зборот. Делото, а во овој случај уметничкото дело, понекогаш ни го кажува она што зборот не може да ни го каже.

Токму во овие дела, токму во овде прикажаните дела уметничкиот импулс нашол едно смирување, во овие дела уметничкиот приказ е насочен кон спојот на прикажливото и неприкажливото, спојот меѓу искажливото и неискажливото. Но, секако и на јасноста и конкретноста присутни во нашето живеење, но и погрешноста на нашиот пристап кон нив и поради тоа разни извртувања и правење грешки. Тука е земен предвид фактот дека едноставното го усложнуваме, како што и го поедноставуваме сложеното. Токму овие уметнички дела нè потсетуваат дека некогаш така ги правиме и гледаме нештата. Колоритот во овие дела исто така и се подредува на идејата, идејата кај уметниците е носечка, движечка сила. Колоритот се става во служба на идејата, а не идејата во служба на колоритот.

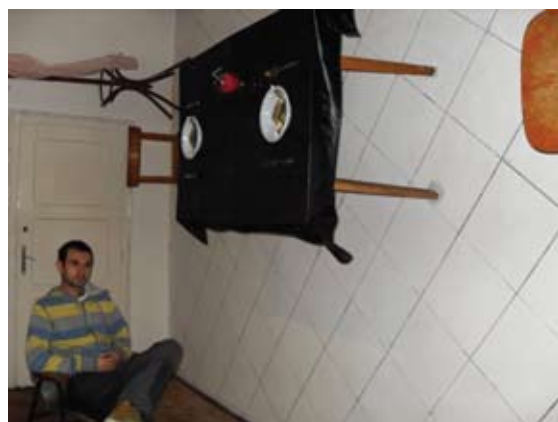
Дека уметникот ни дава дел од себе може да се забележи и од изборот на овие дела. Но на тој начин со тоа „давање дел од себе“ уметникот ја остварува комуникацијата со нас, како и ние со него. Затоа што нас уметникот ни се прикажува себеси преку своето уметничко дело. Токму тоа е интенцијата на прикажаните уметнички дела; да се допре до реципиентот, нешто да му се каже, нешто да му се соопшти. Нашата партиципација пак се состои во тоа да знаеме да чуеме, да сакаме да чуеме, затоа што само така можеме да партиципираме во уметничкото дело како реципиент.

М-р. Сузи Тенева

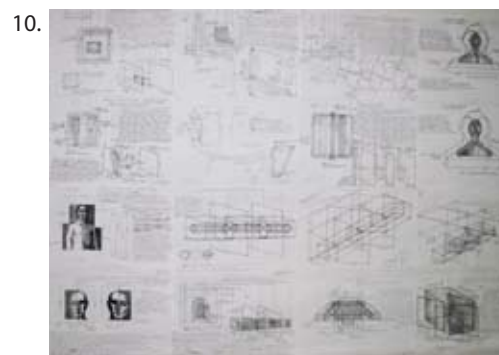
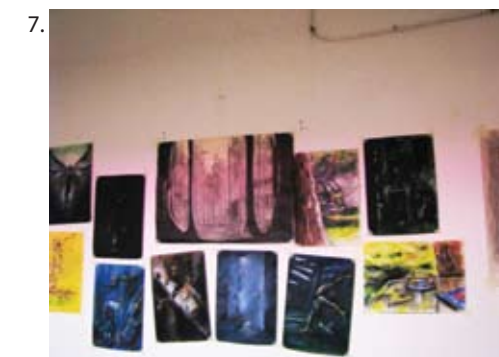
Учесници: 1. Кристина Хаџиева, „К.Н.О.“; 2. Далибор Тренчевски, „Незадржлива желба да го потопам светот во ултрамарин“; 3. Марко Георгиевски, „Шлјапарту“; 4. Даниела Димитровска, „Игра“; 5. Новак Димитровски, „Дух и тело“; 6. Влатко Зафирковски, „Анатомија на градот“; 7. Матеј Богдановски, „Градот во нокта - нокта во градот“; 8. Ирина Титиева, „Мистификација и модификација на традицијата“; 9. Марта Поп Антоска, „Будење“; 10. Верица Стојановиќ, „Без наслов“; 11. Горан Боев, „Летен распуст“; 12. Маја Анастасова Христова, „Библиотека“.

СОБАТА, инсталација во простор, Игор Китановски

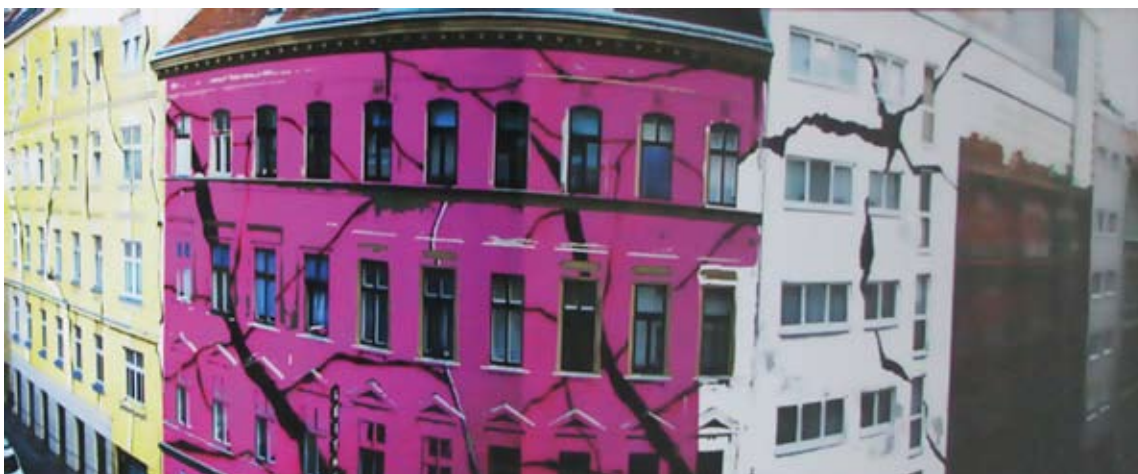
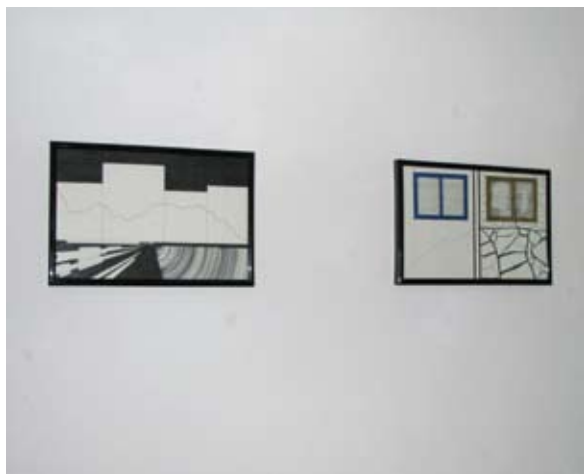

KUPUS-PARTY, групна изложба на уметничката група Арт ИНСТИТУТ, изложба на цртеж на хартија и друг вид на ликовни дела изработени од хартија. Учесници: 1. Далибор Тренчевски; 2. Урош Вељковиќ; 3. Кристина Хаџиева; 4. Даниел Петровски; 5. Горан Боев; 6. Зорица Зафировска, „Избегнете го TAMIFLU“; 7. Марко Георгиевски; 8. Маја Кировска, „Трансформација на перцепцијата“; 9. Игор Китановски, „Импресији“; 10. Благојче Наумоски, „IN-OUT-ENERGY“.

COLORING THE CITY, изложба на Александра Петрушевска

Преку изложбата „Coloring the city“, Александра Петрушевска го пртставува својот проект започнат во Виена за време на тримесечниот престој во организација на „Kulturkontakt“ од Австрија. На изложбата се презентирани цртежи и фотомонтажи преку кои е извршена интервенција на урбаниот пејзаж на Виена, со што визуелно е изменета сликата на градот.

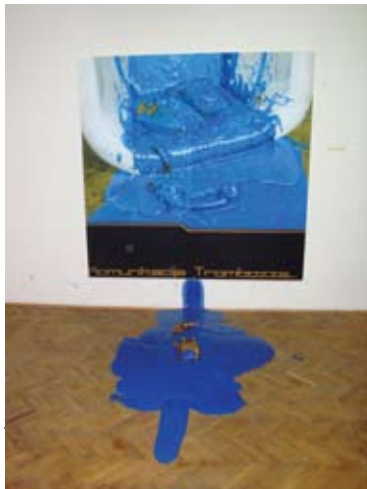
Февруари, 2010

УМЕТНИ УМЕТЦИ УМЕТНАТИ ОД УМЕТНИЦИТЕ КОИ УМЕАТ ДА УМЕТНИКУВААТ, групна изложба на уметничката група Арт ИНСТИТУТ + гости. Учесници: 1. Лира Џокиќ, „Омаж за сонцето“; 2. Далибор Тренчевски, „Комуникација тромбоза“; 3. Благојче Наумоски, „Extension of the intersection“; 4. Игор Китановски, „1m², 1200eur“; 5. Јанус, „Секавањето на слепиот човек“ и „Saving emotions“; 6. Ана Марија Рдосавлевиќ; 7. Благоја Блажевски; 8. Искра Џокиќ

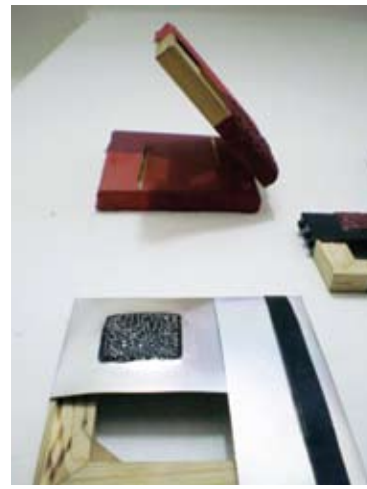
1.

2.

3.

4.

5.

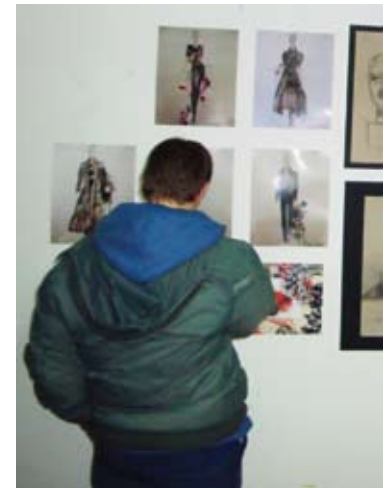
6.

7.

8.

РАЗБУДЕНА БУНТОВНОСТ, изложба на слики на Урош Вељковиќ

Разбудена Бунтовност е процес кој започна да се раѓа во 2007-ма година. На почетокот целиот процес немаше име. Беа направени неколку засебни слики по кои талкав и барав што всушност сакам да добијам, во кој правец ќе одам понатаму во овој "циклас". Започнати беа првите слики од циклусот во техниката масло на платно... тој период мислев дека така ќе се искажам подобро.... со тек на време сликите прејдоа во други техники, но и димензии.... Акрил на платно и цртеж и сликање на хартија. До 2009 година целиот процес таканаречен циклус го доби и името РАЗБУДЕНА БУНТОВНОСТ. Се оформи стилски, а веќе неколку од тие слики учествуваа на повеќе групни изложби. До крајот на 2009 и почетокот на 2010 година повеќе се користеше акрилна боја, хартија, експресни потези во фигурацијата и создавањето.

-Во авторот тлее бунтовноста, тлее одсекогаш, тоа може да се види во делата на уметникот..... Авторот укажува на проблемите наоколу, на неможноста секој да биде среќен, и затоа се бунтува преку уметност, дали е тоа ликовност, дали музика, дали поезија... Се што отсекогаш сметало на многу генерации назад, социјални вредности, финансиски кризи, секојдневно бомбардирање со лоши вести, секакви неправди, дискриминации, сето тоа само ја разгорува бунтовноста во уметникот.

Кога во еден човек ќе се разбуди бунтовност, има неколку краевии кои можат да доведат до различни ситуации.... некои прават војни заради незадоволство, некои крадат, некои убиваат... додека некои среќно живеат. Авторот преку своите слики во овој бунтовнички циклус, ја вади својата енергија која е собирана од поодамна, се истура врз сликарските материјали, ја вади негативата од себе и ја претвара во позитива на платно и хартија. Кога еден човек ќе ја извади негативата од себе, тој станува посмирен, и ако најде начин константно да вади од себе се што му смета наоколу, ќе успее да најде среќа во животот и да ужива посмирено во светот, во уметноста на самата природа и добрите луѓе наоколу.

Урош Вељковиќ

ЉУБОВТА Е КАКО ПОРЦИЈА СВЕЖО ПРЖЕНИ ШАМПИЊОНИ И СМРТ, инсталација во простор, Марко Георгиевски

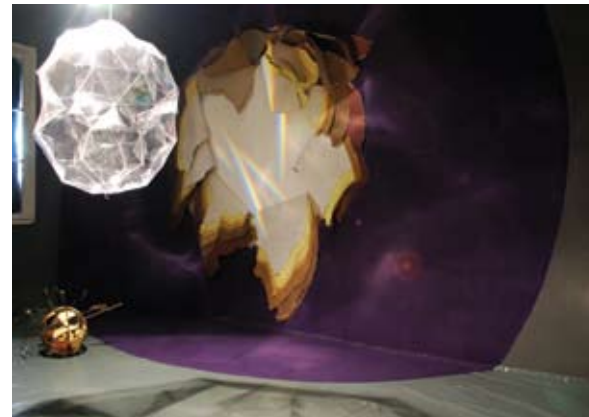
СВОД ОД СОНЦЕ - ПОД ОД КРИСТАЛИ, инсталација во простор, Маја Кировска

Призвукот на возвишеното во дводелноста на делото нуди доживување на опијумски сон. моето бегство во илузиите ме маѓепсува и ми нуди снажно уживање во убавината.

Тебе ти предизвикува уметнички медитации со циркуларноста на временската форма, па низ призма на апстрактниот систем го доловува чинот на конкретизација. Притоа лиминалната состојба на перфекција, на комбинацијата од линии кои формираат кристали и виножито, балансира во меѓупросторот на двата света. Индиректниот повеќедимензионален момент на сонцето реферира на хармонично единство. Цикличното присуство на времето ти нуди чувствено голема блажена состојба.

Ти го предизвикува ли вниманието?

Слаѓана Атанасова

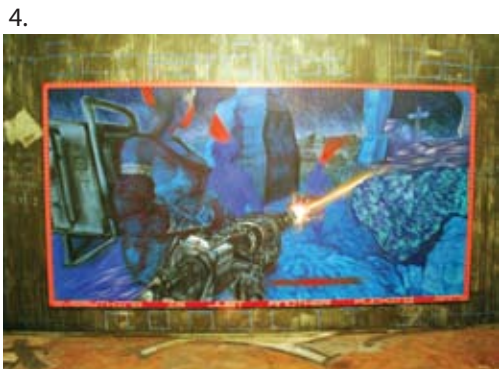
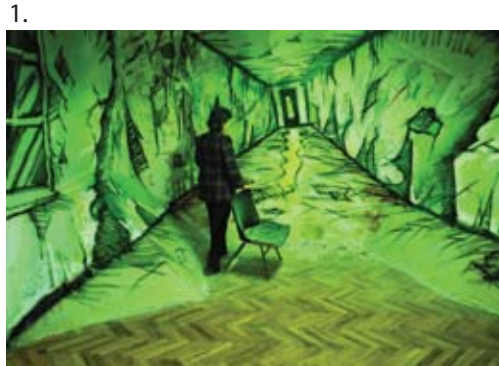

Април, 2010

ВАЈСТИНА УМЕТНОСТ, групна изложба на уметничката група Арт ИНСТИТУТ и фото клубот Mainstream Art Photography

Учесници:

1. Марко Георгиевски
2. Игор Китановска
3. Кристина Хаџиева
„Женска слика“
4. Далибор Тренчевски
„Монолит 3“
5. Урош Вељковиќ
„Photoshock“
6. (лево),
Венко Шереметкоски;
(десно),
Александра Симеска
7. Благоја Блажевски
„Осаменост“
8. Димитар Атанасов
„Времето е најдобар
лек“
9. Маја Арсова
„Виножито“
10. Стефани Павловска
11. Зоран Радически

ОПСЕРВАТОРИЈА НА СОНУВАЧИТЕ, перформанс на Маја Кировска (концепт, инсталација, костим, изведба) и Маја Танева (стихови)

Делото „Опсерваторија на сонувачите“ се занимава со прашањата за односот на човекот кон самиот себе, неговото спознавање на внатрешните и надворешните тајни, особено со прашањето за неговата положба во однос на цикличноста на појавите, раѓањето, животот, смртта и повторното раѓање на патот на вечната трансформација.

Потребата од материјализација на овие прашања во форма на перформанс настана после една моја посета на мегалитската, соларна опсерваторија Кокино, на ден на пролетна рамнодневница. Тоа е место кое ја има моќта да те врати милениуми наназад во древни времиња кога судбината на човекот зависела од природата, па така тој голем дел од својата енергија вложувал за да ја разбере, внимателно набљудувајќи ги промените, а преку своите ритуали се обидува да ја смилостиви и да воспостави хармоничен однос со неа.

Засновајќи го своето сиже на тие древни ритуали, перформансот „Опсерваторија на сонувачите“ има за цел да не потсети дека човекот и општеството не се изолирана целина, надвор од природниот систем на функционирање на нештата. Покрај рационалното спознание, интуитивното спознание исто така е дел од нашата природа, нешто што современиот човек постепено го заборава во својата потрага по одговорот на универзалните прашања.

Перформансот го воведува посетителот во магична атмосфера, каде звуците и мирисите ја надополнуваат визуелната претстава, а поетските текстови на поетесата Маја Танева, испишани низ просторот, го продлабочуваат смисолот на основната идеја.

Со влегувањето во просторот, посетителот неочекувано ја добива задачата да одбере еден од двата повеќезначни симболи, кои едновремено ги претставуваат основните елементи на животот и создавањето, (енергијата и материјата, сонцето и земјата, огнот и водата...), како и двете форми на човековото спознание рационално и интуитивно. Овој мал чин на интроспекција при изборот, го потсетува никогаш да не запира со потрагата, без разлика од која точка ќе појде и која е крајната дестинација, да патува...

Маја Кировска

ВИЗУЕЛНОСТА НА ПРОСТОРНОСТА НА КВАНТУМОТ, инсталација, Благојче Наумоски-Бане

Идејата за преминот и променливоста на се како и чинот на уметничките артефакти овде и сега, перцепирањето на трудовите ме постави на подрачјето на евокација на енергија. Усогласување се наоѓа во фактот дека материјата е само еден вид енергија. Енергетичноста на материјата, односно нејзината енергија која што се наоѓа во елементите и која извира и се движи, е својствена за секое тело во универзумот. Енергијата на елементите е константна земена во предвид на целиот универзум, од самиот почеток останува иста ... материјата и енергијата не се ни создадени нити уништени од дадената целина. Енергијата ја достигнува онаа страна на мислите која се наоѓа во поголемите нивоа на внатрешното искуство.

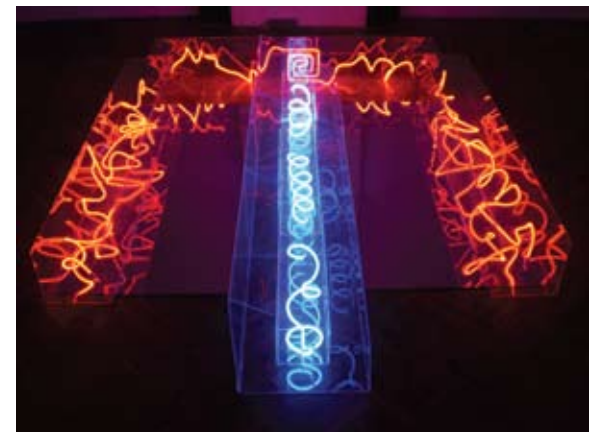
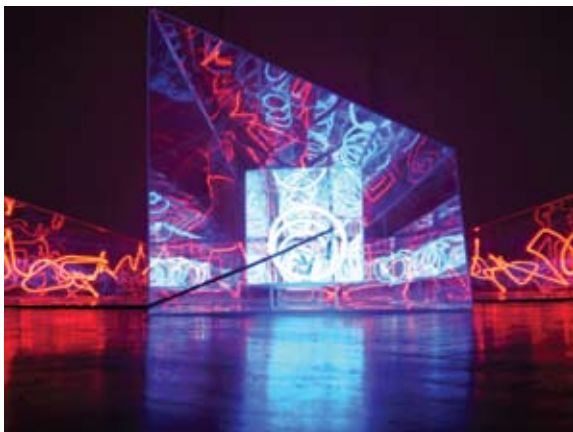
Ова е само едно ниво на енергија што се гледа како дејствувачка преку нас, дека е она што ние мислиме само површински феномен кој се состои од повеќе нивоа на свест. Границите на нашето размислување на стварноста во просторна смисла се различни, но дилемата е како се "гледа" таа не-просторна димензија.

Нашите претстави за просторот и времето заземаат истакнато место за нашата скица за стварноста. Просторот и времето како посебни (во смисла специфични) иако универзални начини на постоењето на материјата и самите се објективни и апсолутни во смисла на нивното објективно постоење како суштински форми на материјалните содржини на универзумот, независно од човечкото перцепирање и човечката свест.

Просторот и времето се апсолутни празни битија, кои постојат независно од материјата и независно една од друга. Ова е типична елементарнологодичка, односно метафизичка концепција на просторот и времето со која што јас се бавам. Во мојов магистерски проект се занимавам со проблемот на просторот и времето каде што субјективно-идејалистичкото решение на ова прашање имплицира негирање на објективната реалност на движењето, просторот и времето, нивно одвојување од материјата и третирање како субјективни форми и производи на сознанието.

Како што секој елемент, секоја материја има своја енергија, која во контакт со друг елемент, друга материја или се соединува или се одбива, така во мојата претстава на една илузија на простор во простор има изградени системи на елементи кои мораат да поседуваат оптимална синтеза помеѓу функционалните специјализации на енергијата на елементите и функционалните интеграции на дадениот систем во размената на енергиите.

Наумоски Благојче-Бане

OUTSIDE THE BOX, креативна работилница организирана од амбасадата на Кралството Холандија во Скопје.

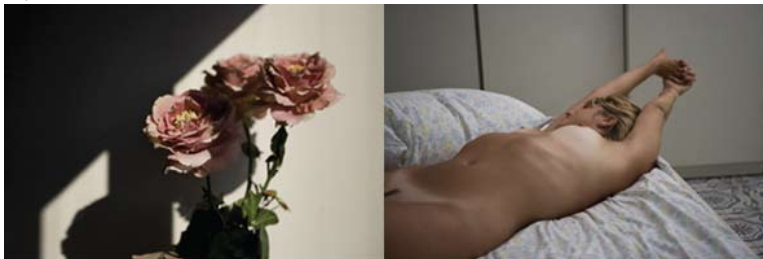
Под раководство на холандскиот дизајнер David Graas, група од шеснаесет студенти и млади професионалци во областа на дизајнот, архитектурата и уметноста работела во текот на две седмици во просториите на Арт ИНСТИТУТ. Тие изработуваа употребни предмети од картон како основен материјал за изработка. Изработените предмети беа презентирани на годишната прослава на Денот на Холандската Кралица во хотелот Александар Палас во Скопје. Сите предмети беа дадени на аукција, а собраните сретства донирани на детски центар за интензивна нега.

Мај, 2010

NO BORDERS, интернационална изложба на фотографии, организирана од фото клубот Mainstream Art Photography

Учесници: 1. Marco Scozzaro (Италија); 2. Димитар Атанасов (Македонија), „Воскреснување на панкот“; 3. Маја Атанасова (Македонија); 4. Јанус (Македонија) „La pièce noire“; 5. Димитар Петровски (Македонија), „Осамениот крал“; 6. Ладислав Кинг (Македонија), „Beyond bizarre“; 7. Prsefoni Mirtsou (Грција), „Пеперуга“; 8. Дражен Грујик (Босна); 9. Joshua Hoffine (САД), „Клучалка“

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

4 СОСТОЈКИ ЗА СОВРШЕН УМЕТНИК, перформанс на уметничката група Арт ИНСТИТУТ

Учесници: Далибор Тренчевски, Кристина Хаџиева, Благојче Наумоски - Бане, Марко Георгиевски и Ненад Нацев

Арт Институт Презентс

Мало Театарче напраено од некои уметници

Liam - Мозок
Jordan - Сила
Joker - Импулс
Kristina - Муза

...И така, се договоривме како ќе биде све...влеговме у филмот и ги средивме собите за целата ствар, некако не ми иде да го викам ова Перформанс пошто превише звучи као нешто што стои на новата некоја си таму графичка карта од 2900хп/дпи...ова е театарче, интерактивно театарче.

Го има рецептот горе и еве го упутството за спремање, на почетокот го имаме миксерот од Продици, парче од ваму и парче од таму, седи негде у подрум со своите другарчиња и склапа и микса и експериментира, хаос на елементи кои не идат еден со друг, и полека полека ѓубрето станува добро ѓубре. Во целата прича не смееме да ги заборавиме пријателите на миксерот, тие се оние кои му помагаат, инспирираат и општо го пазат миксерот да не смикса бомба по пут негде...па после од играчка плачка.

Втор на листа ни е Професионалниот креативец, оној тип што го поддржаваат сите, Мајкл Џордан...средена живеачка, повторувачка работа и јасна цел...бидете добри и Џ'ст Ду ит!

И сеа доаѓа Џокерот оној дел коа кинеш хартија пошто си го утнал цртежот, иако знаеш дека можеш од задниот дел на папирот да нацрташ све од поново. Нема везе, хартија е се купуе, уствари све се купуе ...онда што има везе ако крши ствари пошто му се сака, нека напраи лом све.

И...Музата, ах...Музата, онака као на филм улетуе и све нешто се мења по малце, Ја мрзиш па ја сакаш па ја мрзиш толку што учиш да сакаш, или обратно...вака звучи као да е кујзнае колку длабоко, уствари се работи само за отров...суит суит отров.

И...така, све ќе биде средено до сабота, кој сака да се вклучи на лице место...ке има шанса во една ид собите, ќе си напраиме дешавка... дојдете и видете Ш'зд'шаа у Геолошки.

Место: Геолошки Институт
Време: 29ти Мај 2010, 20:30ч
Автор: Арт ИНСТИТУТ

Liam - Мозок, Собата на Liam Howlett

Jordan - Сила

The Joker - Импулс

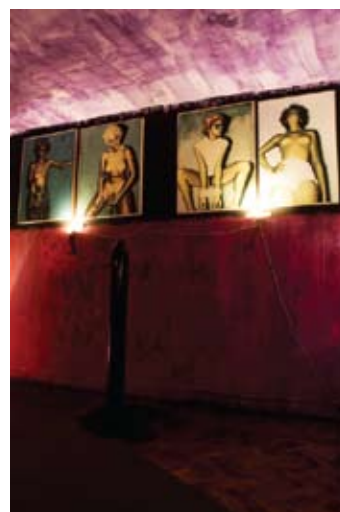

Kristina - Муза

Јуни, 2010

WALKING LILITH, изложба на Никола Радуловиќ

Јули, 2010

ПЕТ СОСТОЈКИ ЗА СОВРШЕН УМЕТНИК: THE JOKER, MICHAEL JORDAN, LIAM HOWLETT, MUSE & MARCEL DUCHAMP, перформанс на уметничката група Арт ИНСТИТУТ и фотосесија за потребите на кураторскиот проект „Curatorial Workshop“ на историчарот на уметност Горанчо Ѓорѓиевски.

Учесници во перформансот и фотосесијата: Далибор Тренчевски, Наумоски Благојче-Бане, Горанчо Ѓорѓиевски, Урош Вељковиќ, Мартина Костовска и Антонио Димитриевски
Фотограф: Ладислав Кинг

„Пет состојки за совршен уметник“ е перформанс на уметничката група Арт ИНСТИТУТ и претставува проширување на претходно поставениот перформанс „Четири состојки за совршен уметник“. Тука на четирите состојки THE JOKER (импулс), MICHAEL JORDAN (сила, атлет), LIAM HOWLETT (мозок, инвентивност), MUSE (инспирација) им е додадена петтата состојка MARCEL DUCHAMP (идеја, концепт) според концептот на Горанчо Ѓорѓиевски, каде и тој самиот се јавува како учесник. Перформансот и фотосесија на перформансот се направени за потребите на неговата авторска изложба „Curatorial Workshop“.

„Curatorial Workshop“

На покана на ремираната Местна Галерија, во септември 2010, беше поставена авторската изложба на историчарот на уметност Горанчо Ѓорѓиевски „Curatorial Workshop“

„Curatorial Workshop“ на Горанчо Ѓорѓиевски е замислен како едноставен проект во кој кустосот е фотографираан со одбраниот уметник во контекст на уметниковото творештво. Преку овој проект се разгледуваат сложените промени во „природата“ на уметничкото дело, односно, се разгледува ситуацијата во која кустосот превзема извесни компетенции на уметникот и на трагите на материјалната практика на уметникот, го изведува својот кураторски проект.

Во проектот учествуваат светски познатата уметничка група IRWIN, ZERO, Урош Ѓуриќ (познат на македонската јавност по улогата на Ангелот во филмската трилогија „Ми нисмо анѓели“, Атанас Ботев, Александар Станкоски, Жанета Вангели, Ирена Паскали, Ѓорѓе Јовановиќ, Мирослав Стојановиќ-Шуки, Нина Тодоровиќ, Милош Коџоман, Зоран Попоски, Сениша Цветковски, Александра Патрушевска, Арт И.Н.С.Т.И.Т.У.Т., Игор Тошевски, Тоше Ристов и Борјана Ѓорѓиевска, како и фотографите Бојан Симовски, Роберт Јанкуловски, Предраг Терзиќ, Бојан Радовиќ, Владимир Чачаровски, Ладислав Кинг, Тоше Ристов и Златан Давидов.

РАБОТИЛНИЦИ

Во текот на целата сезона 2009/2010, во просториите на културниот центар Арт ИНСТИТУТ, се одржуваа работилници за современ танц, модерен балет, аргентинско танго и капоера.

